

Ο τελευταίος γεωργός (ιστορικό μυθιστόρημα)

Το τελευταίο βιβλίο της τριλογίας ιστορικών μυθιστορημάτων της καταξιωμένης συγγραφέως Γιώτας Κριλή αποκλειστικά στον Κόσμο

Γιώτα Κριλή

Μέρος δεύτερο Ματωμένες γειτονίες-48

Κυρ-δάσκαλε, νομίζω ότι οι βασιλόφρονες κι όλο το σκυλολόι τους φοβούνται πιο πολύ από εμάς. Βλέπουν την εξουσία να γλιστράει κάτω απ' τα πόδια τους με το κίνημα της Εθνικής Αμύνης στη Θεσσαλονίκη. Απειλούνται και πανικοβάλλονται. Κανένας λογικός άνθρωπος δεν μπορεί να τους πάρει στα σοβαρά.

- Έχεις δίκιο, καπετάνιε. Όμως γι' αυτούς δεν ισχύει η λογική. Ισχύει το συμφέρον, η ματαιοδοξία και η νοοτροπία του παλαιοκομματισμού.

- Στέλιο, συμμερίζομαι της ανησυχίας σου, είπε ο Πέτρος. Όπως γνωρίζεις, το κίνημα της Εθνικής Αμύνης έχει ήδη αποχτήσει την υποστήριξη και το σεβασμό από ένα μεγάλο τμήμα του στρατού, των πληθυσμών των νέων επαρχιών και των νησιών όπως της Χίου, της Λήμνου, της Σάμου, της Μυτιλήνης και φυσικά της Κρήτης. Και στο εξωτερικό έχει θεωρηθεί σπουδαίο γεγονός ο σχηματισμός της Προσωρινής Κυβέρνησης. Ελληνικές παροικίες του εξωτερικού τάσσονται υπέρ του εθνικού κινήματος.

Ο Βενιζέλος εκπροσωπεί τα ιδανικά του Ελληνισμού. Έχει δείξει μεγάλη καρτερικότητα. Ακόμη και σήμερα τα διατάγματα της Προσωρινής Κυβέρνησης εκδίδονται με τον τίτλο: «Βασίλειον της Ελλάδος» και με το εθνικό στέμμα. Δυστυχώς, δεν εισακούεται ο Βενιζέλος και το κάθε τι που λέει διαστρεβλώνεται. Όμως, ο κύβος ερρίφθη. Το κίνημα της Εθνικής Αμύνης δεν είναι επαναστατικό, ούτε αντιδυναστικό. Είναι αντιβουλγαρικό και πατριωτικό και γι' αυτό έχει και μεγάλη απήχηση.

Λοιπόν, ο ελληνικός λαός ανασκουμπώνεται να υπερασπιστεί την πατρίδα του. Και η Προσωρινή Κυβέρνηση βάζει τις βάσεις για την οργάνωση εθνικού στρατού. Ανάθεσε στο βετεράνο συνταγματάρχη Ιωάννη Φικιώρη τη σύσταση της πρώτης κρητικής μεραρχίας. Όλα θα πάνε καλά. Ο παλαιοκομματισμός έχει ξοφλήσει.

- Συμφωνώ, Πέτρο. Εκείνο που με προβληματίζει είναι οι «επίστρατοι», φυτώριο θανάσιμου μίσους, διχόνοιας και παράνοιας, που ο βασιλιάς Κωνσταντίνος και η ολιγαρχία κληροδοτούν στο έθνος.

- Το κακό σκυλί ψόφο δεν έχει, πρόσθεσε ο καπετάν Ροκάκης.

- Καπετάνιε, έκλεισα εισιτήρια για την

«Οραία Μαρσελλιέζα». Θα πάμε όλοι μαζί την Τετάρτη το βράδυ. Μηνά, έχω εισιτήριο και για σένα

- Ευχαριστώ, Πέτρο.

Εκείνη τη στιγμή μπήκαν μέσα η Όλγα με τη Νικολέτα κρατώντας τα κοιμισμένα παιδιά στην αγκαλιά τους. Ο Στέλιος και ο Πέτρος σηκώθηκαν.

- Ελπίζουμε την επόμενη φορά που θα μαζευτούμε να μην έχει βάρδια ο Ηρακλής.

- Ούτε και σήμερα είχε αλλά τον κάλεσαν εκτάκτως, είπε η Ερμιόνη και τους κατευόδωσε.

Ο καπετάν Ροκάκης δεν πήγαινε στο θέατρο. Όμως ετούτη η παράσταση αποτελούσε εξαίρεση. Ήθελε να δει το Ναπολέοντα στη σκηνή. Και ο Μήτσος Μυράτ ως μέγας Ναπολέον έπαιξε θαυμάσια το ρόλο του, καθώς και η Κοτοπούλη ως «ωραία Μαρσελλιέζα». Στο τέλος της παράστασης «οι δισχιλίοι και πλέον θεατές» ξέσπασαν σε ζωηρές ζητωκραυγές και επανωτά χειροκροτήματα υπέρ της φίλης Γαλλίας. Δάκρυα συγκίνησης και χαράς έτρεχαν από τα μάτια του καπετάν Ροκάκη που θα μολογούσε για μέρες εκείνη τη μαγική βραδιά και τη δόξα της Γαλλίας.

*

Ένα βράδυ, την ώρα του φαγητού, ο Σωκράτης δήλωσε:

- Σκέφτομαι ν' αναβάλω τις σπουδές για ένα χρόνο και να πάω εθελοντής στο κίνημα της Εθνικής Αμύνης.

Έμειναν όλοι τους άναυδοι. Την ίδια στιγμή δήλωσε και η Μαρία ότι θα έκανε το ίδιο. Θα πήγαινε νοσοκόμα στο μέτωπο. Η γιαγιά η κυρα-Μαρίκα έκανε το σταυρό της και αναφώνησε:

- Αποκλείεται! Σπκώνουμε το βάρος του πολέμου με τους θείους σας. Φτάνει το μερτικό μας για την έρημη την πατρίδα. Πού θα πάτε σεις που τώρα βγήκατε απ' τα σπάργανα; Θέλετε να μας στείλετε στον τάφο πριν την ώρα μας;

- Συμφωνώ με τη γιαγιά, είπε ο Ηρακλής.

- Σας συχαίρω, παιδιά μου, για την αγάπη σας για την πατρίδα και τους συνανθρώπους σας. Όμως, τα μέτωπα του Αγώνα είναι πολλά. Εσύ, Μαρία μου, έχεις γίνει ήδη εθελόντρια για τους πρόσφυγες. Εθελόντριες νοσοκόμες χρειάζονται κι εδώ. Και εσύ, Σωκράτη μου, πας για γιατρός. Έχεις καθήκον να είσαι κοντά στους τραυματίες στα νοσοκομεία, συμβούλεψε ο παππούς.

Η Ερμιόνη είχε ξεσπάσει σε λυγμούς. Η Μαρία την πλησίασε και ακούμπησε το χέρι στην πλάτη της.

- Συγγνώμη, μαμά. Κι εσύ ήθελες να πας νοσοκόμα στον πόλεμο του '97.

Η Ερμιόνη την έσφιξε στην αγκαλιά της.

- Μπαμπά, και συ πήγες εθελοντής στον πόλεμο του '97, πρόσθεσε ο Σωκράτης.

- Ήταν άλλες οι συνθήκες τότε. Έπειτα, εγώ ήμουν ενήλικος.

Συνέχισαν το φαγητό χωρίς όρεξη και χωρίς συζήτηση. Την επόμενη μέρα έφυγαν πρωί, ο Σωκράτης για τη Σχολή της Ιατρικής και η Μαρία για το Διδασκαλείο.

Την Κυριακή μαζεύτηκε πάλι η παρέα για το αποχαιρετιστήριο γεύμα του Στέλιου. Ολόκληρο το γραφείο του Παπαναστασίου θα μετακόμιζε στη Θεσσαλονίκη. Θα κατέβαιναν στον Πειραιά με αυτοκίνητο της γαλλικής πρεσβείας, που είχε οργανώσει ο Πέτρος, και θα έφευγαν με πλοίο. Η θλιμμένη Νικολέτα με τα κλαμένα μάτια επηρέασε και τη διάθεση των άλλων. Η Ειρήνη είχε κολλήσει πάνω της, λες και ήθελε να την παρηγορήσει.

Σήκωσαν τα ποτήρια να ευχηθούν καλό ταξίδι στο Στέλιο. Τα ξανασήκωσαν να ευχηθούν καλή πρόοδο στις σπουδές του Σωκράτη, της Μαρίας και του Μηνά.

- Μαρία, χαίρομαι ιδιαίτερα για την επιλογή που έκανες. Το Έθνος χρειάζεται χαρισματικούς παιδαγωγούς. Με την εισαγωγή της δημοτικής γλώσσας στο δημοτικό σχολείο χρειαζόμαστε νέα αναγνωστικά βιβλία. Έχω αρκετές ιδέες γι' αυτά. Και συ που είσαι καλή στο σχέδιο θα μπορέσεις να συμβάλεις στην εικονογράφησή τους.

- Μπορώ να 'ρθω μαζί σου;

- Όχι, Μαρία. Ελπίζουμε να 'ναι προσωρινή η διαμονή μας στη Θεσσαλονίκη. Έπειτα πρέπει ν' αποχτήσεις τις απαραίτητες παιδαγωγικές βάσεις για να 'χει και κύρος η τέχνη σου. Θεωρώ ιερή την διαπαιδαγώγηση των παιδιών.

- Ευχαριστώ, Στέλιο, είπε η Μαρία κατασυγκινημένη.

Τον θαύμαζε. Ήταν οραματιστής και ο ιδανικός σύντροφος της Νικολέτας. Τα λόγια του άγγιξαν μέσα της μια πρωτόγνωρη αίσθηση αισιοδοξίας και ευθύνης. Σιγά-σιγά, το πάθος που είχε για το σχέδιο ενδυμασιών θα παραμεριζόταν και θα αφοσιωνόταν στις παιδαγωγικές σπουδές της.

Η συνέχεια την άλλη Παρασκευή

Σπκώνουμε το βάρος του πολέμου με τους θείους σας. Φτάνει το μερτικό μας για την έρημη την πατρίδα. Πού θα πάτε σεις που τώρα βγήκατε απ' τα σπάργανα; Θέλετε να μας στείλετε στον τάφο πριν την ώρα μας;